

Mladi so ZA samoupravno pot

Preko tristo predsednikov osnovnih organizacij, predsednikov koordinacijskih svetov Zveze socialistične mladine in drugih aktivistov in gostov, je bilo prisotnih na dvodnevem seminarju, ki ga je organiziralo predsedstvo Občinske konference Zveze socialistične mladine Ljubljana Center.

Na seminarju so bila kot osnova dela štiri tematska področja. Uvod v prvo temo »Naloge organizacije ZSM pri oblikovanju socialistične zavesti mladega človeka«, je podal tovariš Franc Šetinc, sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS. O socialistični zavesti je povedal: »Socialistična zavest, to je zavest ljudi, ki te-

Franc Šetinc

žijo k uresničevanju zgodovinskih interesov delavskega razreda, ki se zavedajo nujnosti preobrazbe tega sveta, ustvarjanja novih odnosov, enakopravnih odnosov med ljudmi. To je zavest o tem, da želimo zgraditi nov svet, ker je sedanjí in pretekli postal pretesen za nadaljnji razvoj proizvodnih sil in proizvodnih odnosov. Socialistična zavest pomeni zavest o tem, da se je treba organizirati v revolucionarno organizacijo, kakršna je Zveza socialistične mladine, Zveza komunistov in Socialistična zveza. Seveda socialistična zavest pomeni tudi zavest o novih vrednotah, o bratstvu in enotnosti med jugoslovanskimi narodi, o internacionalizmu, o vzajemnosti in solidarnosti, pomeni čut odgovornosti do dela, čut odgovornosti do gospodarjenja z družbenimi sredstvi, čut odgovornosti do sodelavcev, delovnih ljudi v kolektivih, okolju, v širši družbi.

Ko je tovariš Šetinc govoril o nalogah ZSMS pri oblikovanju socialistične zavesti je poudaril: »Ni dovolj, da v ZSM razmišljamo o socialistični zavesti in socialistični odgovornosti, ampak moramo imeti v zvezi socialistične mladine ljudi, mlade fante in dekleta, ki zmorejo praktično silo za revolucionarne akcije, ki so najboljše šola in najboljše pot za oblikovanje socialistične zavesti. Samo s pridigami, predavanji, iznesenimi pozivi, ni mogoče ustvarjati socialistične zavesti. Ni dovolj, da samo razglamo misli, po katerih bomo gradili socializem in socialistično samoupravljanje. Potrebni so boji, praktična akcija, da te misli uresničimo v življenju.«

Nadalje je tovariš Šetinc govoril še o tem, da ne smemo mešati svojih želja z resničnimi možnostmi. Nasprotja in težave, s katerimi se srečujemo v življenju ne nastajajo samo v objektivnih odnosih okrog nas, to je v odnosih, v katerih živimo, temveč tudi v nas samih. Zato se moramo spopadati tudi z lastnimi težavami, z našo moralo in nemoralom. Človek mora pomeniti člo-

veku največjo možnost, za kar pa je potreben trud, naporen, vztrajen, včasih tudi utrjujoč boj. Graditev socializma ni samo materialna krepitev družbe, potrebna je tudi revolucionarna organizacija, potrebna je zavest, subjektivne sile — dovolj sposobne in močne — da spremenijo to družbo.

»Večina mladih je za socialistično samoupravno pot,« je nadaljeval tovariš Šetinc. »Če se tega vedno ne zavedajo, so objektivno po svojem položaju za takšno pot. To ni dovolj, da se zadovoljimo s tem, da se mladi pač objektivno zavzemajo za socialistično samoupravno pot, ampak je potrebno, da se mlade tudi osvesti, da se bodo zavedali svojega objektivnega položaja in svojega objektivnega interesa, da ga bodo spremenili v subjektivno akcijo.«

Naš neposredni cilj mora biti, da postaja naša ustvarjalnost, naša udeležba pri graditvi socializma množična, če hočemo oblikovati socialistično zavest pri slehernem mladem človeku.

Med najpomembnejšimi nalogami, ki so pred mladinsko organizacijo, je tovariš Šetinc med drugimi poudaril izobraževanje, nadaljnje organiziranje delovnih akcij, negovanje revolucionarnih tradicij, premagovanje slabosti organizacije ZSM, kot so forumstvo, formalizem, verbalizem in t.n. ZSM ne sme biti predstavniška, konkurenčna, odtrgana od življenja. Je sestavina organiziranih socialističnih sil znotraj Socialistične zveze, ki se mora neposredno povezati z mladimi. Omogočiti mora, da se mladi množično vključijo vanjo. Zveza socialistične mladine mora delovati znotraj sistema, se pravi, organizirati mora akcijo mladih v sindikatih, v temeljnih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih in to ne le na mladinskih sestankih.

»Hrabrost je, bojevati se za socialistično samoupravljanje in ga biti pripravljen tudi braniti, če bi bilo potrebno,« je svoj referat zaključil tovariš Franc Šetinc.

Tem uvodnim besedam so sledila mnoga vprašanja, prav tako pa je bil velik odziv tudi na besede ostalih predavateljev. Ostale so namreč še štiri teme in razgovorov v obliki okrogle mize z naslovom »Vloga telesne kulture pri razvoju naše samoupravne socialistične skupnosti«.

O aktualnih idejnopoličnih vprašanjih družbenoekonomskega razvoja v občini in mestu, v luči uresničevanja ustave in zakona o združenem delu je spregovoril predsednik izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana-Center, tovariš Miro Samardžija. Tovariš Vlado Krivokapič, član CK KPS, glavni in odgovorni urednik Komunistične mladine, je mladim spregovoril o osnovnih idejnopoličnih značilnostih sodobnega sveta in o nekaterih vprašanjih v zvezi s pripravami na konferenco o evropski varnosti in sodelovanju v Beogradu. O aktivnosti ZSM pri uresničevanju ciljev družbene samozaščite je govoril Franc Molan, pomočnik republiškega sekretarja za notranje zadeve, o ZSMS v družbenoekonomski preobrazbi in o njenih nalogah pred 10. kongresom pa je spregovoril Vito Habjan, sekretar republiške konference ZSMS.

DARINKA LEGAT

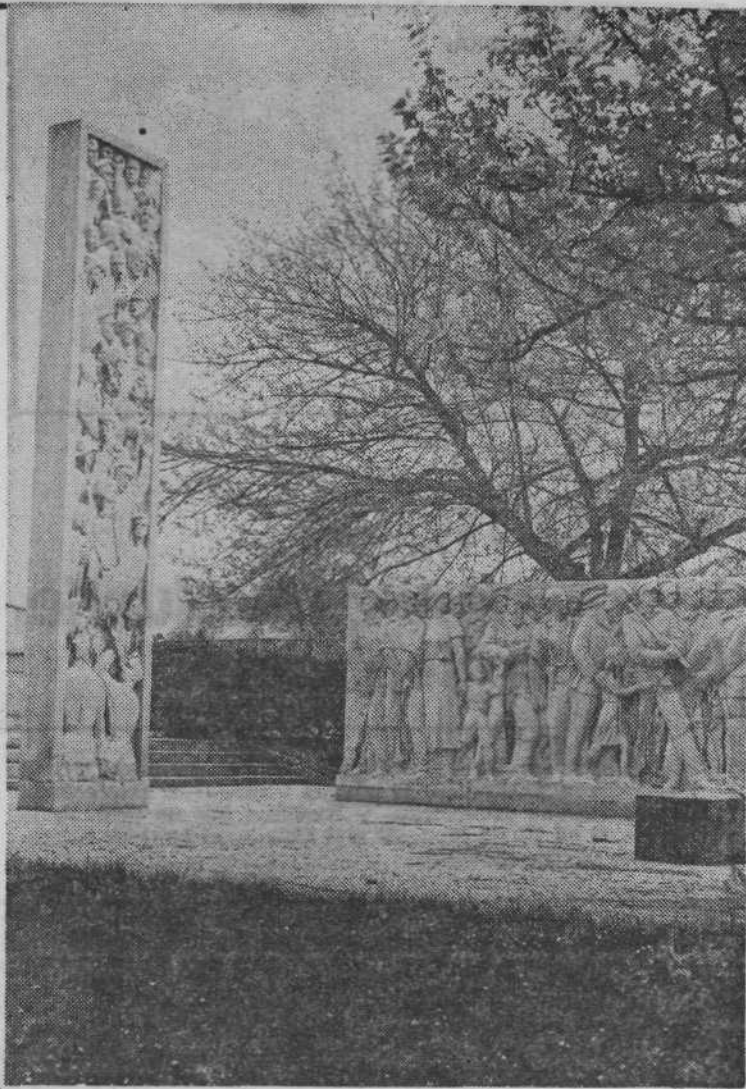
Ob 15. aprilu

15. aprila praznujejo železničarji svoj praznik — dan železničarjev. Ta je povezan z veliko železniško stavko in revolucionarnimi dogodki na Zaloški cesti v Ljubljani, kjer je bilo 24. aprila 1920. leta ubitih 13 oseb. Letošnje praznovanje ima še poseben značaj, saj je povezano s pomembnimi jubileji — 40 letnico ustanovitve KPS, 40 letnico prihoda tovariša Tita na čelo partije in njegovim 85. rojstnim dnevom.

Osrednja proslava jugoslovanskih železničarjev bo letos v Ljubljani. 15. aprila bo ob 11.30 uri na Zaloški cesti slovesna komemoracija, na kateri bo govoril predsednik zveze sindikatov Jugoslavije, Mika Spiljak. Delegacije vseh železniških transportnih podjetij iz Jugoslavije bodo odšle v organizirani povorki z železniške postaje Ljubljana na Zaloško cesto.

15. aprila bo, med številnimi prireditvami, tudi vsakoletna podelitev priznanj. V okviru železniškega gospodarstva Ljubljana bo letos prejelo 347 delavcev bronaste značke za 10-letno delo na železnici, 452 delavcev srebrne značke za 20-letno delo in 416 delavcev zlate značke za 30-letno neprekinjeno delo na železnici. Tudi podelitev zlatih značk slovenskim in istrskim železničarjem bo na Gospodarskem rastavišču, kjer bodo v kulturnem programu nastopile železničarske kulturno umetniške skupine iz vse Jugoslavije.

M. B.

Posebno priznanje

Kolektivu železniške postaje Ljubljana

15. aprila, na dan železničarjev, podeljuje Skupščina skupnosti jugoslovanskih železnice posameznim železničarjem in železniškim kolektivom, ki so največ prispevali k afirmaciji železnice, kot samoupravno organizirane gospodarske dejavnosti v jugoslovanskem političnem in gospodarskem prostoru, posebna priznanja — 15. aprilske nagrade.

Med letošnjimi nagrajenci je tudi kolektiv železniške postaje Ljubljana, ki je v zadnjih letih, v izredno težkih pogojih dela, dosegel večjo stopnjo varnosti in urejenosti prometa. »Z nenehnim opozarjanjem na napake, ki se pojavljajo pri našem vsakodnevem delu, z intenzivno kontrolo in prizadevnostjo vseh zaposlenih na naši postaji smo uspeli, da smo prišli do te stopnje varnosti, ki jo imamo,« je pripovedoval Jože Urbanc, operativni pomočnik šefa ljubljanske železniške postaje in takoj nadaljeval. »Pri tem pa moram še posebej poudariti, da se naši delavci sami zavedajo izredne odgovornosti, ki jo imajo pri izvrševanju svojih nalog.« Jože Urbanc je na železnici zaposlen že 30 let, na ljubljanski postaji pa dela neprekinjeno od 1. 2. 1954. leta.

Njegov delovni tovariš Franc Pleško je na železnici tudi že 30 let, na ljubljanski postaji pa dela od 1. 5. 1954 kot vlakovski odpravnik. »V zvezi s povečanim voznim parkom in vlečno močjo novih lokomotiv postaja ljubljanska železniška

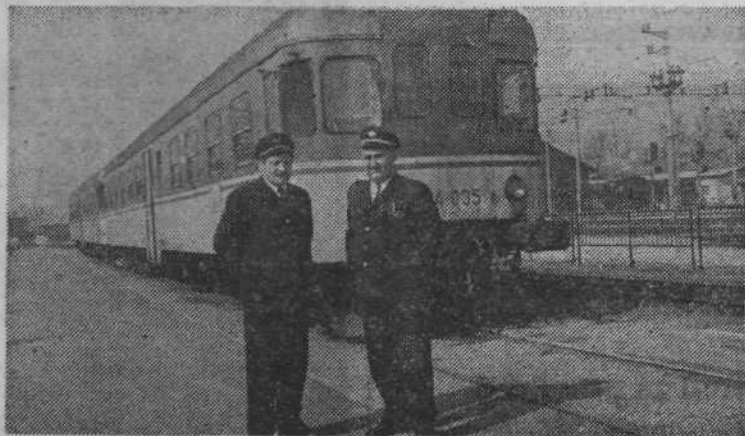
Vinko Koprivec, šef ljubljanske železniške postaje

postaja ozko grlo. Povedati moram, da je naša postaja delno tudi še tovarna, nujno pa bi bilo, da bi imeli zgrajene obvozne poti za tovarni promet, ker bi lahko le na ta način ljubljanska postaja kvalitativno in varno opravljala potniški promet. Odprtost postaje je tudi sicer eden izmed ključnih problemov, s katerimi se srečujemo pri našem delu. Ljudje namreč lahko prihajajo na postajo prav iz vseh smeri in ne samo iz glavnega vhoda, kar seveda predstavlja dodatni varnostni problem. Obenem pa je prav to razlog za marsikatero pikro pripombo potnikov, češ da niso dovolj obveščeni o odhodih in prihodih vlakov, čeprav bi te podatke lahko, če bi prišli na

postajo pri glavnem vhodu, prebrali na obvestilnih tablah.«

Vinko Koprivec je šef ljubljanske železniške postaje. »Za naš kolektiv je 15. aprilska nagrada izredno priznanje. Kljub izredno težavnim pogojem, v katerih delamo, o njih sta že govorila tovariš Pleško in Urbanc, nam je s prizadevanjem slehernega med nami uspelo ustvariti varen in redni promet. Menim, da je to tudi posledica izredne delovne discipline, ki smo jo ustvarili na naši postaji. Temu je v veliki meri doprinesla izredno nizka stopnja fluktuacije pri nas in pa dejstvo, da je med nami precejšnje število starih, izkušenih in discipliniranih železničarjev. Ti dajejo vsemu kolektivu utrip prave železničarske discipline v katerem tudi tisti redki posamezniki, ki so včasih skregani z disciplino, izgubijo svoj pomen. Tudi v naši sekciji imamo široko zastavljene akcijske varnostne programe, poleg tega pa ima vsaka naša enota še svoj specifičen program. O realizaciji teh programov razpravljamo prav na vsakem sestanku kateregakoli samoupravnega organa, na sestankih družbeno političnih organizacij, skratka v vseh organizmih, ki dajejo utrip našemu samoupravnemu življenju. Seveda pa priznanje pomeni ne samo nadaljevanje tega dela, ampak je vzpodbuda za še boljše delo v naslednjih letih.«

Magda Breznikar

Jože Urbanc in Franc Pleško na ljubljanski železniški postaji